

نظر داشتند، امریکایی‌ها خودشان چیزی را پخته بودند و آقای داونز اتاق به اتاق می‌رفت طرف‌ها را قانع کند. خب ما که آنجا شاهد بودیم سازمان ملل اصلاً مأمور امریکا است، کشورهای اروپایی هم یکصدا با امریکایی‌ها بودند، انتظارمان از همسایه‌ها بود ولی با کمال تأسف می‌دیدیم که بعضاً همسایه‌ها با امریکایی‌ها همکارتر بودند.

کنفرانس بن و خروجی آن می‌توانست به گونه‌ای باشد که یک ثبات دوام‌دار در افغانستان تأمین شود. باید نمایندگان طالبان و نمایندگان جناح دیگر - حزب اسلامی - در کنفرانس بن می‌بودند ولی خب اینها حضور نداشتند. درحالی که همه کشورهای غربی فکر می‌کردند باید بشدت طالبان را منکوب کنند؛ ما مخالف آن بودیم. به این فکر بودیم که طالبان باید در هر تصمیم ملی که منجر به یک دولت ملی می‌شود، حضور داشته باشد.

پیشنهاد ما و تعدادی از اعضای کنفرانس این بود که یک حکومت موقت عبوری شکل بگیرد در سایه این حکومت موقت عبوری، انتخابات راه بیفتد و در نتیجه انتخابات، یک حکومت با ثبات‌تر که پایه مردمی داشته باشد قدرت را به دست بگیرد و در ضمن اختلافات قومی، اختلافات زبانی، اختلافات مذهبی، راهش بسته می‌شد. یعنی حکومتی که در کنفرانس بن شکل گرفت ۸۰ درصدش مربوط به یک جهت سیاسی بود، طبیعی بود که این حکومت عاملی می‌شود برای آغاز جنگ‌های دوباره. امریکا سیاستش تداوم ناامنی در افغانستان بود که زمینه‌ای شود برای اینکه به صورت دوام‌دار حضور داشته باشد.

شما نماینده حزب اسلامی افغانستان نبودید در آن کنفرانس؟

نه، در آن کنفرانس، جریان صلحی بود که من مسئولیت آن جریان را برعهده داشتم. در آنجا به نمایندگی از حزب اسلامی و آقای حکمتیار حضور نداشتم.

ولی تعلق خاطر داشتید.

شخصاً عضو حزب اسلامی بودم؛ در این هیچ شکی نیست.

آیا در آن کنفرانس بحث فدرالیسم هم مطرح شد؟

بحث فدرالیسم بحثی است که امریکایی‌ها و انگلیس‌ها از دیرزمانی مطرح دارند، البته من به صراحت بگویم که فدرالیسمی که امریکا و انگلیس در افغانستان دنبالش بودند، غیر از فدرالیسم واقعی است. امریکایی‌ها طرفدار این هستند که در افغانستان چند اداره خودمختار شکل بگیرد که همه‌شان مربوط به یک اداره مرکزی باشند. این را ما نمی‌توانیم فدرالیسم بگوییم. یعنی فکر می‌کردند اگر افغانستان به چند منطقه خودمختار و خودگردان تقسیم

وقتی ناتو و امریکا
اینجا را اشغال
کردند دیگر به فکر
این نبودند که یک
روزی افغانستان
را ترک می‌کنند.
به همین خاطر
تمام شعارهای
مردم دوستانه و
دموکراتیک را کنار
گذاشتند